

ד"ש היא תנועה פוליטית

במדור אנשים בעיתונכם האחרון (2090) פורסמה ידיעה שיוחסה לי, וצוטטה כאילו מפי: "חיים בנאי — אני לא חבר בשום תנועה פוליטית, אני חבר בד"ש".

יכול להיות שכמה חברים כועסים עלי כי הפסקתי את תמיכתי בתנועת העולם הזה — כוח חדש.

בנאי

אבל לדעתי אין בדבר זה כדי להצדיק פרסום דברים בלתי-אמיתיים עלי.

לעצם העניין: אני כן חבר בתנועה פוליטית, אני חבר בד"ש. הסיבה בוח הצטרפתי ל"ד"ש הן: האפשרות להביא לשינוי ב-

מדינה באמצעות תנועה זו. הצורך להפסיק החלוקה לישראל ראשונה ושנייה והתחייבות של התנועה לשתף בהכרעותיה את כל חבריה. דברים אלה מדברים לדעתי, בעד עצמם. היות שכן, מגוחך לשים בפי "בדיחות" מהסוג הנ"ל.

● **חיים בנאי**, ירושלים
כשכבר יש לחיים בנאי בדיחה מוצלחת, חבל שהוא מנער חוצנו ממנה.

המוילד של כמנמה

בהמשך לכתבה הגדולה שהקדשתם בגיליון ערב ראש-השנה (העולם הזה 2088) למיבצע הוצאתו של אלבום הפאר של ציי לומיה התת-מימיים של סמנטה, שנעשו בידי הצלם דוד פלוסוף, הופתעתי — כמי שעקב מקרוב אחר חבלי לידתו של אלבום זה — כי נגרע-נשמט חלקו של מעצב האלבום, משה עמר. משה עמר הוא מבכירי המעצבים בארץ והוא עשה ימים כלילות במשך למעלה משנה לעיצוב האלבום. הבאתו לדפוס והשלמתו הסופית.

● **יונתן קציר**, ראשון-לציון
העולם הזה שמח לתקן את המעוות, ולציין את חלקו של הגרפיקאי משה עמר בעיצוב האלבום יוצאי-הדופן.

אזרח למופת

ביום השישי, ה-16 בספטמבר, אבד לי תיק מיסמכים חיוניים ביותר. כשעתיים אחרי שגיליתי כי התיק אבד לי ולאחר שהספקתי כבר להודיע למישרה על אובדנו, הופיע אלמוני בביתי עם תיק המיסמכים בידו ואני, מרוב התרגשות, שכחתי לשאול אותו לשמו.

אני מודה לאלמוני (תושב גיבעתיים) על החזרת האבידה בשלמותה ומקווה באמצעותכם לעשות פירסום למעשה הנאה שלו. בזמנים אלה, כאשר בעיתונים מרפיעות ידיעות המבליטות את הצד השלילי שבנו, ברצוני לציין שיש בינינו אזרחים, שבזכותם נעים לחיות בארץ.

● **אורי אוריאה**, גיבעתיים
זה מה שייחלתם?

בפרוס השנה החדשה עלינו לטובה שואלים רבים מאיתנו, ובמיוחד תומכי הממך שלה החדשה: האם הציפיות שתלו בה לא הכזיבו? האם אין היא ממשיכה במדיניות המערך ואולי עוד עולה עליו (במובן השלילי)?

נתחיל בתחום הפוליטי: אין תזווה לי שלום. אנו מבודדים יותר ויותר בין אומות העולם. שרינו מוסיפים להכריז על דברים שאינם בתחומם. הביזבוז גדל. משלחות מנופחות יוצאות לחו"ל. עדיין לא נמצא שר בממשלה זו שירצה לשמש דוגמא לאזרח בוותרו על חיי המותרות שלו. יוקר המחייה מרקיע שחקים. הפקרות שוררת במחירים ואין מושיע. האינפלציה משתוללת והיד עדיין נטויה. ובתחום החינוך: התחילו את השנה ברגל שמאל. שבתות לעשרות. אינטגרציה, רפורמה וכו'. והשר שהבטיח לנו כה הרבה עומד חסר אונים מול פריקת העול בתחום החינוך ואיש הישר בעיניו יעשה. השאלה הנוקבת לממשלת בגין היא: האם אחרי 29 שנות ציפיה לשילטון, זה מה שייחלתם לי?

● **מאשה פורמן**, רמת-גן

שמיל

החלפתי כבר סגריית רבות-אך הפעם אני חותמת קבע על smile. סוף סוף מצאתי סגרייה קלה שמאפשרת לי לוותר על הניקוטין- ולהנות יותר מן הטעם. smile שונה מכל סגרייה קלה אחרת. יש בה טעם מצויין של תערובת אמריקאית מעולה. כן, זוהי הסגרייה הקלה שחיפשתי. smile.

"אני נהנית כפליים עם smile"